

Christoph Luckow Andreas Balcke

Disputatio De Possessione

Rostochii: Pedanus, 1616

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn730631974>

Druck Freier  Zugang



Vent. : A. Balckius
Chr. Lucovius.
R. U. jur. 1616.

Disputatio
DE
POSSESSIONE.

20

Quam

DEO DUCE ET LUCE,

*Auctoritate, & permissu Amplissima Facul-
tatis Juridicae in florentissima Rosarum
Universitate*

SUB PRESIDIO

Clarissimi & Consultissimi Viri

Dn. CHRISTOPHORI LUCOVII
I. U. Doct.

Publicè ventilandam exhibet

ANDREAS BALCKIUS
Wism. Megap.

Ad diem 20 Januarij in auditorio majori.



H. Bzr ROSTOCHI. *Nedden*
Excudebat JOACHIMUS PEDANUS.
Anno M. DC. XVI.

1616

Clarissimo & Consultiſſimo Viro
DN. IOANNI BERCHMANNO
J. U. D. cauſarum patrono apud Suerinenſes
fideſſimo, feliciffimoq;.

NEC NON

Prudentiffimis, Spectatiſſimis Viris,
DN. ANDREÆ BALCKEN, 1 Reip. Wiſm. Se-
DN. DANIELI GOLDTBERCH J natorib. digniſſ.
DN JOACHIMO JULEN LL. Candidato ſo-
lertiſſimo.

*Dn. Promotoribus & fautoribus ſuis,
Patruo, & affinibus æternum Colendis,*

Diſputationem hanc debitæ obſervantiæ,
honoris, & amoris reſtificandi gratia.

Offert, & inſcribit

ANDREAS BALCKIUS
Wiſm. Megap.

Auct. & Reſp.



92 25



Um prius nosse oporteat rei operam datum unde ipsius rei nomen descendat, *l. juri in princ. ff. de j. & l.* ideoq; non abs re erit, si in hac difficili, & salebrosa possessionis materia, exordium de nominis notatione faciamus.

1. Possessionis vocabulum *πλῆσιμον* est, & variè in Jure nostro accipitur: Alias enim Usucapionem designat, *l. 19 ff. ex quib. caus. major.* Nonnuquam dominium, *l. 17. de servit. rustic. præd. l. 4. C. de contrab. empt.* Aliquando nudam detentionem significat, *l. 29. h. t. l. 49. eod. l. 2. C. de præsc. 30. vel 40. annor.*

2. De ea hic quærimus quæ detentionem seu insistentiam rei denotat *l. 1. h. t.* cum quis & corpore & animo possessioni incumbit *l. 19. §. fin. eod.* & à sedibus quasi positio appellatur *d. l. 1. in pr. ut habet lectio Florentina quam veriore[m] Contius i. diff. jur. civil. probat; licet nonnulli a pedibus quasi pedum positionem dictam esse putent.*

3. Quamvis autem Dd. possessionem variè definiant, nobis tamen definire placet, quod sit Rei detentio cum affectione seu animo possidendi. Theoph. Inst. de Interdict. 1. per quas pers. nob. acqu. Vlpian. *l. 15. §. 3. ff. ex quib. causis maior Justin. in l. uniu. C. de transf. usuc. VVesenb. in parat. hic Borch. de acqu. poss. c. 1. num. 8. diff. Vau. 2. variar. quæst. 3. atq; adeo tenere hic accipimus cum effectu, nuda quippe detentio possessionem non inducit, & omnem veram speciem realiter includimus.*

4. Dividitur communiter in naturalem & civilem *l. 2. §. 1. ff. pro hered. Civilis est rei detentio, quæ cum animo & cogitatione domini apprehenditur. l. 22. §. 1. de noxal. action. l. 67. prin. de furt.*

5. Naturalis possessio nihil aliud est, quam rei detentio cum animo & affectione sibi possidendi, citra opinionem, & jus domini, *l. quæcunq; 13. §. 1. de publ. in rem. action. l. cum & sortu 35. de pign. action.*

6. Civiliter possident rerum domini l. *Falcinius* §. ff. de vi & vi armat. l. *filiusfam.* §. *ijdem principes.* de leg. 1. l. 15. §. 1. qui satind. cog. qui nimirum proprietatem cum ipsa possessione solidatam, & connexam habent: an vero etiam dominus feudi, & Emphyteuticos valde disceptatur. Negat *Borch. tract. feud. c. 9. n. 25. & 26.* cui tamen calculum nostrum non adijcimus.

7. Missi ex secundo decreto in bonorum possessionem, quia *Usucapiendi potestatem nanciscuntur* l. 3. in fin. h. t. l. 15. §. 16. ff. de damn. infect. iuste enim possident, qui *prætoris auctore possident* l. 137. de R. I. l. iuste ff. h. t. Vaud. 1. quest. 37.

8. Maritus quoque civiliter dotem possidet, quia *cogitatione animo & iure domini dotem possidet in princ.* Inst. quib. alien. licet vel non. hac ratione habet rei *Vindicationem* l. quoties C. de iure. dotis. Item habet *usu-capiendi conditionem* l. 13. §. 1. in dote C. h. t.

9. His annueramus *Vasallum, & Emphyteutam*, item fructuarium, non quoad rem ipsam, sed quoad jus quod in re habent c. unic. §. si quis per. 30. si de feudo. defunct. controu. l. 1. in princ. si usuff. petat. juncta l. in rem. de R. V.

10. Naturaliter possidet creditor *pignoratitius* l. 13. §. 1. de public. in rem. action. l. 28. l. 35. §. fin. de pignor. action. l. 40. ff. h. t. rem. enim pignori *suppositam animo sibi habendi*, quoad de credito debitor satisfaciat, tenet. Interdictum quoque *possessorium ipsi accommodatur* l. pen. §. 8. uti possides *Cujac. 18. obs. 24. diff. Donell. 5. comm. 6.*

11. Qui *precario rogavit*, ut sibi possidere liceat l. 25. l. 15. §. 4. ff. de precar. l. 12. §. fin. l. 36. in fin. h. t. *Cujac. lib. 9. obs. c. 33.* secus si rogavit ut saltem in fundo morari detur potestas l. 6. §. 2. de precar. *Bronch. cent. 3. aff. 98.*

12. *Sequester*, cui partes possessionem cesserunt, l. interesse 29. h. t. l. licet. ff. de pos. & hanc possessionem, quam voluntate partium secundum Legis dispositionem nactus est, sibi ita detinet, ut neuter litigantium durante lite illam avocare possit, secus est, si custodia tantum causares controversa apud sequestrem est d. l. interesse *Bromb. cent. 3. quest. 86.*

13. An vero *Vasallus, & Emphyteuta fundum naturaliter possident?* Negamus, quia illa possidet, *cujus nomine quis in possessione est* l. generaliter 2. l. quod meo 18. princ. h. t. At *Vasallus & Emphyteuta sunt* nomi-

nomine dominorum in possessione, quod certum est, quia sibi fundum possidere nequeunt, cum sciant alienum esse; quibus annumeramus Usufructuarium per l. acquiritar 10. in fin. de acquir. rer. dom. ubi dicitur rerum ab usufructuario non usucapi quia fructuarius non possidet.

14. Subdistingunt quoq; possessionem rursus Dd. in bonæ & malæ fidei, sive justam & injustam. Justa est, quam quis bona fide, & justa ex causa legibus probata cum possidendi affectione sibi habet.

15. Hinc ex justa possessione bonæ fidei possessio dicitur, & bonæ fidei possessor, qui consumptione fructus suos industriales, non vero naturales facit l. fructus 45. ff. de usur. Duaren. ad Tit. ff. de usur. & fruct. cap. qui fruct. in restit. veniant. diff. Arumaus. Anton. Faber. lib. 4. conject. c. 17.

16. Possessio injusta est rei detentio ex causa injusta cum proposito & destinatione possidendi.

17. Hinc ex injusta possessione malæ fidei possessor nomen traxit, qui sese rem ex titulo justo non habere novit l. qui à quolibet de contrah. empt. l. ult. pro empt. qui omnes indistinctè fructus etiam percipiendos restituere cogitur l. si navis 62. §. ult. ff. de rei vindic. l. sed & partes 12. ff. quod metus causa.

18. Taliter possidet mulier à marito res sibi donatas Vult. r. discept. 20. lucratur tamen fructus industriales l. 17. ff. de donat. inter vir & uxor l. 45. ff. de usur.

19. Possideri autem possunt res corporales, tam mobiles, quam immobiles. Quod mobiles attinet scilicet Paulus in l. 3. in princ. h. r. ait corporalia indistinctè possideri; Res mobiles autem sunt res corporales §. 1. Inst. de rebus corpor. & incorpor. E. propriè res mobiles possidentur l. 15. ff. h. r. de immobilibus nulla potest esse dubitatio.

20. Non tamen res sacræ, aut religiosæ l. 30. §. 1. h. r. arg. l. inter 83. §. sacram. de V. O. non liber homo, l. 13. §. 2. h. r. non forum, aut basilica, aut aliæ res, quæ non nisi à certis personis, puta ab Imperatore possideri queunt, & si aliquis vel ex privilegio vel ex tempore cuius initij memoria non exstat sibi eas possideat.

21. Hic commodè quaritur, an rerum natura communium, ut venationum possessionem publicæ personæ sibi arrogare, & ab ea privatos excludere queant, Affirmamus cum Heigio p. 1. q. 4. 15. n. 3. Speckhan. cent. 1. quaest. 97. Res

21. Res tamen possidenda debet esse certa l. 1. §. hoc interdictum uti possidet l. 3. § 2. h. t. Incerta enim pars nec tradi, nec usucapi potest, veluti si ita tibi tradam: Quicquid mei tuis in eo fundo est, nam qui ignorat nec tradere nec accipere id quod incertum est potest l. locus certus 26. ff. h. t.

22. Nec duo in solidum rem eandem possidere possunt, nec civiliter simul, nec naturaliter simul, nec unus civiliter, alter naturaliter Quia id jure censetur fieri non posse hanc magis atq; eo loco, quo ego sto tu quoq; stare videaris l. 3. § 5. ff. h. t.

23. Hæ vere possidentur. Quasi possideri dicuntur res Incorporales, & jura prædiorum omnia l. 32. § 1. ff. S. V. P. l. 10. ff. si servit. vindic. l. servus 43. §. corporalis ff. de A. R. D. l. fin. de servit. l. item videndum 18. §. si quis de petit. hered. tangi enim non possunt §. 2. Instit. de rebus corpor.

24. Harum rerum possessio acquiritur animo & corpore conjunctim, neq; per se animo, neq; per se corpore l. 3. § 1. & l. 41. l. 30. h. t. quare non assentiri possumus illis, qui casus quamplurimos excipiunt, quibus solo animo acquiri existimant, expressè enim Iustinianus ait in § possidere in fin. Instit. de Interdict. nullam dubitationem esse, quin animo solo adipisci possessionem nemo possit.

25. Regulariter autem animo nostro acquiritur Possessio l. 1. § 2. ff. h. t. Unde furiosus non potest incipere possidere, licet enim hic interveniat unum requisitum instrumentum scilicet corporale, tamen deest aliud videlicet animus, & voluntas acquirendi possessionem, cum sine animo possidendi non queratur possessio l. 3. in princ. h. t. Schneidw. § 5. 1. de Interdict. n. 135. Don. §. comm. 11.

26. Infans vero quamvis in his, quæ animo & affectu geruntur non multum distet à furioso §. pupill. l. de inutit. stipul. lin negotijs §. de R. I. tutore tamen auctore rectè incipit possidere, contra ac furiosus l. 1. § 3. l. 32. § fin. h. t. Borch. tract. ad h. t. c. 3. n. 6. Diff. Cifn. in l. 4. de usuc. n. 5.

27. An etiam alieno animo maximè l. 18. h. t. dummodo ille intellectum possidendi habeat l. 1. § 9. & seq. h. t. & nostro nomine possessionem acquirat d. l. 1. § 19. & seq. Qui si in potestate nostra sit Constitutus, etiam nobis ignorantibus possessionem, acquirit earum scilicet rerum, quas peculiariter tenet l. 1. § 15. l. 44. § 1. l. 4. h. t.

Corpo-

28. Corpore acquirimus possessionem, vel corporis quodam genere, eoq; vel nostro, vel alieno, Quare non probamus cum *Mynsing. 3. obs. 38.* eorum sententiam, qui in heredem suum possessionem parentis continuari ipso jure dicunt, ut nova apprehensione non indigeat, ut opinatur *Forster. tract. de success. ab intest. quest. 15.*

29. Cum vero corporali prehensione ipsius rei possessa semper uti commodum non sit, nec per rerum distantiam liceat, utimur ea vel necessario, vel utiliter.

30. Necesario utimur in quibusdam casibus, velut in possessione acquirenda rerum corporalium à nemine possessarum, ut sunt res, quæ in nullius bonis unquam fuerunt, aut quæ fuerunt, sed nunc non possidentur, ut res vacantes, res pro derelicto habitæ.

31. Nec solum in rebus animatis ut fêris *§ illud Instit. de R. D.* sed etiam rebus inanimatis ut thesauro gemmis *l. 1. § 1. h. t. l. 3. § Neratius 3. ff. eod. Dis. Porcius in §. thesauros n. 29.* Item in possessione acquirenda earum rerum, quæ quidem ab alio possidentur, sed contra voluntatem ejus occupandæ sunt *l. 18. in fn. h. t. Fach. 8 contro. 19.*

32. Utiliter in alijs quæ alterius sunt, & traduntur, dum malumus potius corpore, quam alio actu æquipollenti possessionem apprehendere, nec tamen necessum est omnem fundi glebam circumire, sed sufficit quamlibet partem ejus fundi introire, dum mente, & cogitatione hac simus, ut fundum usq; ad terminum possidere velimus. *l. 3. § 1. h. t.*

32. Hinc occasione sumpta disputari solet, quando apprehensio unius prædij, vel rei præstet apprehensionem cæterorum? Omnium apprehensionem necessariam esse ducimus, nisi reliqua sub illo, quod quis ingressus est, tanquam partes contineantur. *arg. l. 3. § 1. h. t. Myns 3. obs. 39.*

34. Nisi natura, vel Legis auctoritas repugnet. Rerum natura impedit, ut unius rei apprehensione alterius rei inhaerentis possessionem non consequamur, si res illæ cohærentes, & accessorix, quas acquirere conamur, per consequentiam non sint. uacuæ, sed ab alijs possessæ, vel inundatione occupatæ.

Juris.

35. Juris auctoritas resistit, si fundus partim religiosus, factusque sit; nam loco fundi profano occupato, non consequimur locum sacrum ejusdem fundi, §. *idem juris Instit. de inutil stipul.*

36. Corporis quodam genere; uti appellat Cujac. in parat. C. h. t. arg l. 44. de A. R. D. seu actu, apprehensionis istius corporalis loco juri cognito uti vocat. Trent. diss. h. t. h. 2. possessionem varijs modis acquirimus, quos Donellus sub duplici ordine refert, uno qui naturali actui propior, altero qui remotior.

37. Sub illo refertur qui fit oculis, & aspectu, ubi duo requiruntur. *Ut res sit in presenti l. 1. §. si jusserim 21. l. 18. §. 2. h. t. In presentia autem intelligimus. quae subijcitur oculis nostris. Cujac. 4. obs. 3. Deinde ut partium consensus intercedat Schw. § 5. Inst. de Interd. n. 116. veluti si quis alicui vendat fundum, & eum de monstrat. de turri ea intentione, ut in eum velit transferre possessionem, licet aliter eum non inducat, tamen non minus possidere incipit, quam si pedem finibus intulisset l. 18. §. si venditorem ff. h. t.*

38. Qui fit per traditionem clavium. Res enim ipse tradita censetur propter facilem apprehendendi facultatem, ad quod itideus requiritur animus possessionem transferre volentis, & ut traditio fiat clavium in re presenti per tex in l. clavibus 74. de contrab. emptio. l. 9. Item si quis ff. de acqu. rer. dom.

39. Qui fit appositione custodis l. 51. h. t. quam exaudiendam censemus cum Schneidwin terminis ubi ligna non fuerunt in conspectu, sed forte clausa in domo, vel adhuc in nemore, quia tunc per appositionem custodi acquiritur possessio, alias sufficeret solus aspectus per supra dicta.

40. Qui fit depositione domi, si quem quod mihi traditum volebat domi meae deponere jussero, & deposuerit l. 18. §. 2. h. t. sub custodia enim mea esse capit postquam depositum est non secus quam res caetera quae domi meae habeo. Huc referantur modi illi omnes, qui analogiam & rationem quandam habent consimilem.

41. Sub hoc scilicet actu naturali remotiori modus ille est, qui fit Instrumenti traditione, cum pro re quam nobis quamvis volumus Instrumentum auctoritatis, seu tituli traditur a possessore eo animo, ut pro rei traditione cedat. l. 1. C. de donat.

42. Quemadmodum vero rerum corporalium possessio neque per se corpore, neque per se animo acquiritur; Ita nec quasi posses-

possessio rerum incorporalium acquiritur, nisi animo & corpore siue usu vel exercitio, l. fin. ff. de itin. actus privat. l. fin. de servit. l. 10. in princ. si servit. vindic.

43. Quot vero actus requirantur, ut quasi possessio acquiratur, non omnium eadem est sententia, nonnulli actu unico contenti sunt, Covar. p. 2. relect. ad c. possessor inil. n. 6. & ibi alleg. quod in iuribus negativis, quæ in prohibendo consistunt, ut est servitus altius non tollendi &c. verum arbitramur l. c. si forte 6. § 1. si servit vindic.

44. In affirmativis distinguendum putamus: Quædam enim jura talia sunt, quæ non solent concedi de facili ratione amicitia, vel naturalis facultatis; nec sic consistunt in mera facultate à Juregentium permessa, veluti aquam ducere, mittere tignum in alterius parietem, iurisdictionem exercere, & tunc per unicum actum inducitur quasi possessio istius juris l. 1. in princ. junct. 54. & 22. de aqua quotid. & astiu.

45. Aut vero hujusmodi sunt jura, in quibus potest usus esse per modum amicitia, vel quæ consistunt in mera facultate à naturali vel juregentium concessa, velut ire per alterius fundum, pomum decerpere, aucupium exercere. in quibus ut dicitur quis esse in q. possessione non sufficit unus actus, sed plures & continuati requiruntur, ex quibus veri similiter colligitur non ratione amicitia vel facultatis naturalis, sed jure suo illos actus exercuisse l. 1. §. hoc interdicto ff. de itin. actus privat. VVurmbs. pract. obs. de poss. dec. 1. fol. 129.

46. Uti in veræ possessionis acquisitione apprehensio unius rei quandoq; præstat apprehensionem cæterarum, ita etiam in hac q. possessionis acquisitione per partis usurpationem ratione accessions & sequelæ, itera connexitatis & inhærentia, & similitudinis in genere suo integra servitus, vel alia juris qualitas apprehensa dicitur, ut si per partem itineris quib, quod ei competit, in alieno fundo ierit, totum jus usurpasse intelligitur l. si stitucij 8. ff. quemad. servit. amitt. vel si dominus fures suspendi jussit, veneficos ignis supplicio mulcare potest.

47. Superest quomodo corpore alieno. Alieno corpore
B nobis

nobis possessio acquiritur aut per eos, qui nobis subiecti sunt, aut per alienos, imo quoq; liberas personas, dummodo animum, & intellectum habeant possidendi, & nobis non sibi, vel alijs acquirere velint l. 1. § ceterum & Sideo § hæc quæ servos l. sine in vacuum § fin. ff. h. t.

48. Jure aliquo nobis subiecti sunt servi, & filij in nostra potestate constituti: per servum ratione dominicæ potestatis, l. 1. § per eum 6. h. t. per filium ratione patriæ potestatis § i. Inst. per quas pers. nob. acq.

49. Per alienos, qui bona fide scilicet à nobis possidentur, sive liberi sint, sive alterius servi l. 1. § 6. ff. h. t. l. acquiruntur nobis 10. § idem placet 4. de A. R. D. scil. ex re nostra, & operis suis, quod etiam de Usufructuario servo placet, § de his autem 4. l. per quas person. l. 1. § 8 l. 49. in princ. ff. h. t.

50. Per servum communem, si hoc egerit, ut nobis in solidum possessionem acquirat, secus si simpliciter recipiat, tunc enim acquiritur utriq; pro portione dominica l. 1. § per communem juncta gloss. per servum fugitivum quoq; quamdiu ab alio non occupatur l. 1. § 14. l. 13. circ. fin. pr. h. t. l. 15. de public. in rem action. Cornel. à Rhentel. de acq. vel amit. poss. quæst. 18.

51. An vero etiam per servum pignoratitium, & hæreditarium. Negantium castra sequimur. Pignoratitius enim nec debitori, nec creditori Iulianus ait acquirere, & additur ratio in l. 1. § 15. h. t. quod ad unam tantum causam videatur possideri à debitore ad usucapionem, non creditori, quia nec stipulatione, nec ullo alio modo per eum acquiritur quamvis possideat.

52. Nec servus hæreditarius post aditam hæreditatem à nobis possessus reliquarum rerum hæreditariarum possessionem nobis acquirit, non enim potest aliquid causa esse sue causæ, quam rationem approbat Cujac. 4. obs. 10.

53. Extra potestatem nostram constituti non sunt unius generis; aut enim acquirimus per eos, quorum jam antea possessio fuit, vel per alios, quorum prius ea possessio non fuit.

Per

54. Per illos apprehendimus possessionem, vel confituito expresso, si quis constituat se velle nostro nomine possidere l. quod meo 18. in pr. h. t. vel tacito, si quis rem, quam nobis traditam vult. conduxerit, vel ex causa commodati &c. tenere inceperit §. possidere l. de interdictis.

55. Per hos, quorum possessio nunquam fuit, ut per tutorem curatorem l. 1. §. 20. h. t. § 5. l. per quas pers. etiam ignorantes l. 34. §. 1. l. 49. § fin. h. t. l. 8. C. eod. hoc enim ipso, quod tutor, aut curator est (cui ut talis esset nihil à pupillo mandatum est) acquirunt, cum præmunere publico, quod sustinent in rerum administratione pro dominis habeantur, l. 27. de adm. tut. & sufficit utilitatis ratione generale mandatum, ut ignorantibus nobis acquiratur possessio Don. 5. com. 8.

56. Acquisitam porro possessionem retinemus eodem modo, quo acquirimus, nimirum animo & corpore nostro simul, vel animo nostro, corpore autem alieno, vel animo nostro tantum.

57. Animo & corpore nostro simul civilem & naturalem. Mynsing. sing. respon. 25. numer. 15. rerum corporalium & incorporalium, Ut enim is acquiratur, multo magis retinetur l. 19. h. t. & retinendo ita possessionem nemo sibi mutare potest causam possessionis l. 3. §. illud 19. h. t. l. qui bona 19. § 1. eod.

58. Animo nostro & corpore alieno, puta per filiumfam. servos, inquilinos, etiamsi rem alijs locaverint, aut apud alios deposuerint, nec interpellatur possessio domini, etiam exeant de fundo animo deferendæ possessionis l. cum quis 31. ff. de dolo malo l. 25. h. t. l. ult. C. eod.

59. Et quamvis acquisitio fit duntaxat per eum, qui in potestate nostra est, & paucos qui extra potestatem nostram reperiuntur: retentio tamen fit per quemlibet l. 9. h. t. Ratio differentiae esse videtur, Quod facilius quid retineatur, quam acquiratur.

60. Animo solo retinetur possessio, tam rerum immobilium, quam mobilium. Rerum immobilium, ut in l. clam. possi-

possidere § qui ad nundinas ff. h. r. prædia saltus hybernos æstate, & prædia saltus æstivos hyeme possidere dicimur, quamvis ex ijs per vias recedamus l. 3. §. saltus ff. de vi & vi armat. & æstivos saltus tota hyeme, ac rursus hybernos tota æstate non conspiciamus d. § saltus.

61. Imo etiam si res istæ immobiles ab alijs sint occupatæ dummodo eas occupatas esse ignoramus l. 44. b. r. idq; summa cum ratione, ne more testudinis perpetuo nos domi continere, nec pedem limite efferre citra iuris nostri amissionem cogamur Duar. 1. diff. 18.

62. Vel simul atq; res illas invasas esse cognoverimus, ad invasotem ejiciendum nos instruamus, atq; ita possessionem nobis conservemus l. cisi 7. h. r. si verò nolimus in fundum reverti, quod vim majorem vereamur, amississe nos possessionem Neratius scribit.

63. In continenti autem dicitur recuperare, qui reculaperandi animum semper habens nec unquam diligentiam prætermittens recuperavit quam primum potuit, & hodiè quoq; expresse statutum est in des Reichs Landfrieden sub rubr. von den Landfriedbrecher ubi in fine dicitur daß dem besche digtem gegen die Friedbrecher vnd beschediger seine Regenwehr vnd verfolgunge zuthun auff frischer that/oder wen ehr seine freunde vnd heiffer haben magt vñ benommen sein soll de quo videatur Geil. lib. 1. de pace publ. c. 16. numer. 14.

64. Res mobiles quoq; animo retinemus, sed tamen alia atq; alia ratione Res enim mobiles vel animatæ sunt, vel inanimatæ l. si rem in fin. verb. anima carent ff. h. r. Animatæ iterum vel rationales, vel irrationales, d. l. si rem.

65. Rerum animatarum rationalium, puta hominum perinde ut rerum immobilium possessionem animo solo retinemus, quamvis illi in longè distitis commorentur, vel etiam in fuga sint, vel deniq; ab alijs sint comprehensi, idq; nos ignoremus, vel rescissentes occupatori resistamus, nec etiam servum diu in libertate vivere sinamus l. 3. § si servus ff. h. r.

66. Rerum vero animatarum irrationalium, vel etiam rerum

rerum inanimatarum possessionem solo animo ita retinere-
demum, si præsentem sint, & diligenti inquisitione inveniri, ac
haberi possint, d. l. 3. § Nerva, ut semper necessaria sit corporalis præhen-
sio saltem *δυνάμει* & potestate, puta ut quoties velimus comprehendere pos-
simus; nam pecus simul atq; aberraverit, vel ita exciderit, ut non inveniat,ur,
prorsus desinitur possidere d. § Nerva.

67. Fallit hoc aliqua ex parte in ijs animantibus, quæ
consuetudine sua, velut animo quodam abeundi & redeundi pos-
sionem sui nobis conservant, ut columbæ ab adificijs nostris volan-
tes, Hinc Sylvia apud Virg. l. 7. Aneid. justam. quaritandi causam habuit, quod
cerurus suus, qui morem revertendi non deposuerat, ab Ascanio sagitta confix-
us esset; & fera campo circumseptæ ut vagari nequeant, & pro voluntate de-
minorum capi possint. l. 3. § 14. ff h. t.

68. Non vero solo corpore retinetur possessio, ut l. 3. §
in amittenda ff. h. t. nam quod Accursius in d. 5. in amittenda verb. solo animo
scribit possessionem solo corpore retineri exemplis de infante & furioso adductis
planè erroneum est.

69. Ad similitudinem rerum corporalium, quæ ani-
mo & corpore retinentur, Jurium Incorporalium quoq; posses-
sio retinetur animo, corpore, id est facto, & exercitio, cum is uti-
tur, cui debetur, sive alius ejus nomine in possessione sit, ut Colo-
nus, mercenarius, l. usu retinetur 20. l. 21. ff quemad. servit. amitt.

70. Animo solo quoq; Juris Incorporalis possessio re-
tinetur, l. arboribus 12. § de illo 3. de usu, ubi dicitur ad retinendum fructum
sufficere affectum retinere volentis, quod tamen procedit, nisi
interveniat tempus, quo alias Jus incorporale non utendo amittit,
deposuisse enim animum possidendi intelligitur l. hæc autem lura 6. ff.
de servit. urb. præd.

71. Deniq; cum non magis naturæ conveniat, quam U-
namquamq; possessionem eo genere amitti, quo acquiritur,
l. nihil de R. l. sequitur, ut possessio simul animo & corpore, uti ea
acquiratur, ut ex præcedentibus patet, etiam amittatur l. 8. ff.
h. t.

A 3,

Amit-

72. Amittimus autem eam aut Volentes, aut Nolentes, Volentes, cum voluntas vel nuda, vel facto declarata. Voluntate nuda si infundis, & constituas te possidere nolle, tunc protinus possidere desinis, quoniam hoc casu ex possessione fit de tentatio l. 3. § in amittenda l. 17. § i. ff. de Facto declarata. si deserende possessionis animo fundum egrediaris, neque in eum te regredi velle testaris l. quemadmodum 8. b. t.

73. Nolentes amittimus, vel ratione rei, vel personæ. Ratione Rei, si conditio mutata sit, & eximatur commercio, rem nimirum sacra, aut religiosa facta, l. 30. §. 1. b. t. l. 12. de religiosis, vel etiam publica fiat, vel servus maumittamtu l. 83. § servitus 5. de V. O.

74. Ratione personæ, si animus prorsus extinguatur, puta per mortem, l. 4. ff. locat. vel persona possessoris mutatur, id est in alterius potestatem pervenit, ut si quis captus ab hostibus statim possessionem amittit; possidere enim nequit ille, qui ipse ab alio possidetur l. 54. in fin. de acq. rer. dom., sed cum revertitur nova possessione opus habet l. 23. § 1. b. t.

75. Ea; facultas amissa contingit plerumque ex accidenti sine facto nostro, aut cum facto nostro. In Immobilibus occupatione externa, si mare aut flumen occupaverit fundum ad multum tempus, non ad paucos dies Gothof. ad l. 30. §. 3. b. t.

76. Item si vi deijcitur l. 1. § 1. & 2. de vi & vi armat. aut alius nobis absentibus fundum occupat, nosque reversos repellit, nec si ad recuperandum possessionem nos preparamus, & sic negligimus possessionem amissio consequitur l. 40. § 1. b. t. Min. dan. tract. de m. a. poss. t. II n. 79.

77. Vel sine vi, ut si quis ex secundo decreto mittitur in possessionem l. qui universas 30. § item cum ff. t. l. si finita 55. §. Iulianus § non autem § ubi autem de damn. infect. Hic commodè quæri potest. An summus princeps ex causa rem alicui in casu necessitatis & utilitatis auferre possit? quod faciliè concedendum putamus, si iustissima causa appareat Bodin. de Rep. lib. 1. c. 8. Gell. 2. obs. 56. refuso tamen precio, Ezech. 46. 18. 3. Reg. 21.

In

78. In mobilibus amittimus possessionem, si ab alio occupata est, Rapina, & furto: tum etiam fortuita rei subductione. Rapina & furto amittimus etiam ignorantes *l. rem que nobis 15. h. t. l. 3. §. 18. eod.*, & in hoc differt amissio rerum mobilium ab amissione rerum immobilium *Rationem reddunt bene nummati & omnibus rebus affluentes, quod mobilium vilis & abjecta sit possessio, quam Donell. 5. comm. 12. improbat.*

79. Fortuita Rei subductione, tam in rebus animatis, quam inanimatis, cum sub custodia nostra res esse desijt, *l. si id quod 25 in pr. h. t. e. g. si pecus ita aberraverit, ut non inveniatur, vel vasis nostris ita exciderit, ut non reperiat* *l. 3. §. Nerva ff. h. t. teraq;* in naturali libertate esse ceperint *l. 3. §. quicquid. ff. de acq. rer. dom.*: Excipitur servus, nisi diu illum se pro libero geri patimur, vel ab alio occupatur, & dominus occupatori non resistit *l. 3. §. si servus 10. ff. h. t.*

80. Cum facto nostro nolentes amittimus, si rem soli vel mobilem alienam bona fide à nobis possessam vero domino, quem tamen dominum ignoramus, locamus, aut precario tradimus Hic enim statim amittimus possessionem *l. ei à quo fundum 21. l. non solum 33. §. si ren. ff. de Vfuscap.*

81. Quæ hactenus de amissione Possessionis rerum corporalium dicta sunt, eadem ad res incorporales porrigi quoq; debent, cum enim earum natura sit, ut possideri nequeant, sed intelligatur possessionem earum habere, qui rem, cui adhærent possidet *l. si ades 32. de servit.*, sequitur amissa possessione fundi Iuris adhærentis possessionem dominum quoq; amittere. Item si quis prohibetur uti Iure servitutis, & is id patitur, videtur interrupta possessio: Quod etiam in alijs juribus non cohærentibus prædijs, ut in Iurisdictione obtinere censemus *Schneid. §. 5. Inst. de Interd. n. 187.*

82. Deniq; non utendo quoq; amittitur Servitus, aliter tamen in rusticis, aliter in urbanis prædijs *Trent. diff. 18. th. 17.*

83. Claudet disputationem quæstio illa practica & forensis, An petitorium, & possessorium in eodem Iudicio cumulari possit, quod affirmamus per *l. naturaliter 22. §. nihil commune ff. h. t.* ubi Ulpianus dicit *Nihil commune habet proprietas cum possessione, & ideo non denegatur ei interdictum uti possidetis, qui cepit rem vindicare: non enim videtur possessioni renunciasse, qui rem vindicavit.*

PRÆ-

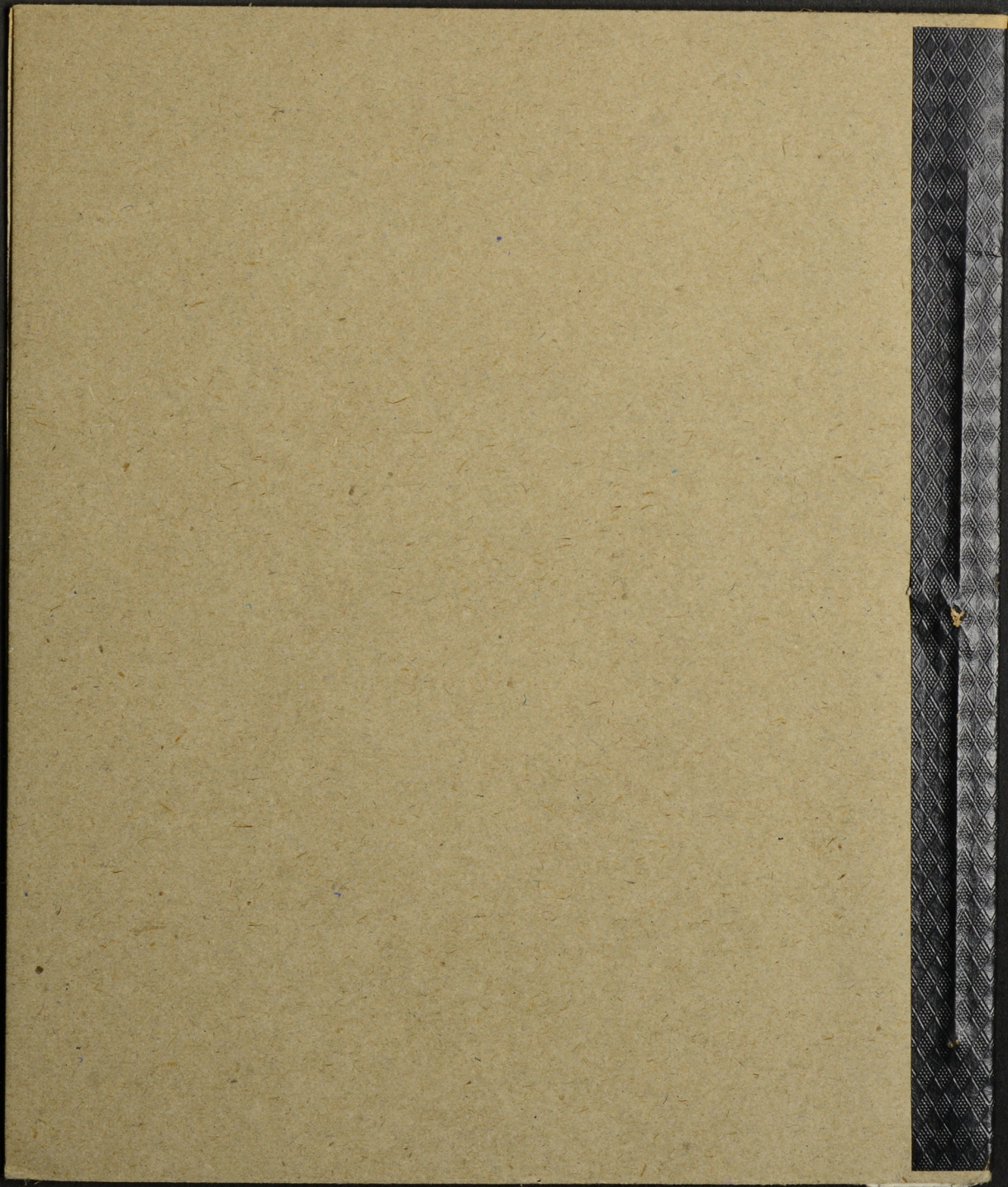
Præstantissimo Literatissimoq;
Dn. Respondenti.

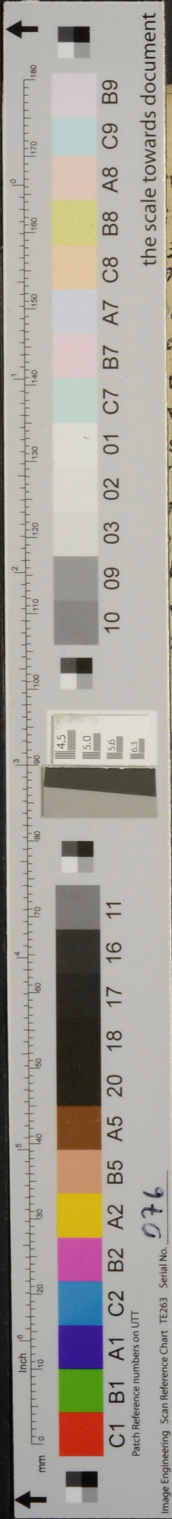
Quod arte textum vis dabat ingeni
Præclara Testamenti opus haut ita
Pridem, tuarum, Docte Balcki,
Spes faciebat opum benignas.
Exinde quamvis consimul, ut reor,
Quæ delitescant pectoris abdito
Virtutis, Eruditionis
Tibi bona, sat pateat scienti.
Nunc possidendi publicitùs, Virum
Stupente Doctum jure frequentia,
Perplexæ detonas statuta;
Unde quid augurer, an filebô?
Ne palpo sanè turpior audiam,
Latere Consultum tibi jurium,
Si dixero, quo mox bearis
Ritè tuos, (voveo) filebo.
Maacte interim, & quo currere tramite
Cepisti, vir, Andrea, modò pergito
Solerter, ostendesq; Vatem
Me, scio, Veridicum. Valeto.

Τῆς ευρείας καὶ ὁμοθυμίας χάριτι adponendam.

M. GEORGIUS HEINIUS
Wism.

92 25





the scale towards document

um possessionem solo animo ita retineamus
sint, & diligenti inquisitione inveniri, ac
§ Nerva, ut semper necessaria sit corporalis prae-
potestate, puta ut quoties velimus comprehendere pos-
sitq; aberraverit, vel ita exciderit, ut non inveniat, ut
ere d. § Nerva.

t hoc aliqua ex parte in ijs animantibus, quae
velut animo quodam abeundi & redeundi pos-
s conservant, ut columba ab aedificijs nostris volan-
ting l. 7. Aeneid. justam. quaritandi causam habuit, quod
revertendi non deposuerat, ab Ascanio sagitta confix-
circumsepta ut vagari nequeant, & pro voluntate de-
l. 3. § 14. ff. h. t.

verò solo corpore retinetur possessio, ut l. 3. §
nam quod Accursius in d. 5. in amittenda verb. solo animo
corpore retineri exemplis de infante & furioso adductis

similitudinem rerum corporalium, quae ani-
mentur, Jurium Incorporalium quoq; posses-
sione, corpore, id est facto, & exercitio, cum is uti-
ve alius ejus nomine in possessione sit, ut Colo-
retinetur 20. l. 21. ff. quemad. servit. amitt.

mo solo quoq; Juris Incorporalis possessio re-
12. § de illo 3. de usus ubi dicitur ad retinendum Vsum-
tum retinere volentis, quod tamen procedit, nisi
quo alias Ius incorporale non utendo amit-
animum possidendi intelligitur l. haec autem lura 6. ff.

cum non magis naturae conveniat, quam U-
sionem eo genere amitti, quo acquiritur
tur, ut possessio simul animo & corpore, ut ea
praecedentibus patet, etiam amittatur l. 8. ff.

A 3,

Amit-